

Αριθμός	188/2018			
ΤΟ	ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ	ΤΟΥ	ΑΡΕΙΟΥ	ΠΑΓΟΥ
Δ΄	Πολιτικό			Τμήμα

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Ειρήνη Κιουρκτσόγλου - Πετρουλάκη, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Ελένη Διονυσοπούλου, Σοφία Ντάντου, Γεώργιο Χοϊμέ και Ναυσικά Φράγκου, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του, στις 3 Μαρτίου 2017, με την παρουσία και του Γραμματέα Αθανασίου Λιάπη, για να δικάσει μεταξύ: Του αναιρεσεϊόντος: Ε. Χ. του Δ., κατοίκου ..., ο οποίος εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Δημήτριο Φιλιππάκη με δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 ΚΠολΔ, που δεν κατέθεσε προτάσεις. Των αναιρεσιβλήτων: 1) Ι. Π. Β., κατοίκου ..., 2) εταιρείας με την επωνυμία "...", που εδρεύει στο ... και εκπροσωπείται νόμιμα, οι οποίοι δεν παραστάθηκαν, ούτε εκπροσωπήθηκαν στο ακροατήριο και 3) Συν.Π.Ε. με την επωνυμία "...", που εδρεύει στην ... και εκπροσωπείται νόμιμα, ο οποίος εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Κωνσταντίνο Πολιτάκο.

Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από 29-12-2010 αγωγή του ήδη αναιρεσεϊόντος, που κατατέθηκε στο Μονομελές Πρωτοδικείο Ηρακλείου. Εκδόθηκαν οι αποφάσεις: 287/2012 οριστική του ίδιου Δικαστηρίου και 47/2014 του Μονομελούς Εφετείου Ανατολικής Κρήτης. Την αναίρεση της τελευταίας απόφασης ζητεί ο αναιρεσεϊών με την από 12-5-2016 αίτησή του.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης αυτής, με Εισηγήτρια την Αρεοπαγίτη Ναυσικά Φράγκου, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, παραστάθηκε μόνο ο αναιρεσεϊών και ο 3ος των αναιρεσιβλήτων όπως σημειώνεται πιο πάνω.

Ο πληρεξούσιος του παρασάντος αναιρεσιβλήτου ζήτησε την απόρριψη της αίτησης αναίρεσης και την καταδίκη του αντιδίκου μέρους στη δικαστική δαπάνη.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Κατά το άρθρο 576 παρ. 2 ΚΠολΔ αν ο αντίδικος εκείνου που επέσπευσε τη συζήτηση δεν εμφανιστεί ή εμφανιστεί αλλά δεν λάβει μέρος σ' αυτή με τον τρόπο που ορίζει ο νόμος, ο Άρειος Πάγος εξετάζει αυτεπαγγέλτως αν κλητεύθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα και σε καταφατική περίπτωση προχωρεί στη συζήτηση παρά την απουσία εκείνου που έχει κλητευθεί. Στην προκειμένη περίπτωση όπως προκύπτει από τις υπ' αριθμ. ...2- 11-2016 και ... /26-10-2016 εκθέσεις επιδόσεως της Δικαστικής Επιμελήτριας του Πρωτοδικείου Ηρακλείου Ο. Π. που προσκομίζει και επικαλείται ο αναιρεσεϊών, ακριβές αντίγραφο της υπό κρίση αιτήσεως αναίρεσεως με την κάτω από αυτήν πράξη κατάθεσης και ορισμού δικασίμου και κλήση για συζήτηση κατά την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας

δικάσιμο νόμιμα και εμπρόθεσμα επιδόθηκε, στους αναιρεσιβλήτους πρώτο και δεύτερη με την επιμέλεια του έχοντος προς τούτο πληρεξουσιότητα δικηγόρου του αναιρεσεϊόντος Δ. Φ.. Οι αναιρεσιβλήτοι όμως αυτοί δεν εμφανίστηκαν κατά την εκφώνηση της προκειμένης υπόθεσης από τη σειρά του οικείου πινακίου στην άνω δικάσιμο. Επομένως πρέπει, σύμφωνα με την ανωτέρω διάταξη του άρθρου 576 παρ. 2 ΚΠολΔ, να προχωρήσει η συζήτηση παρά την απουσία αυτών. Κατά το άρθρο 559 αριθ. 20 του Κ.Πολ.Δ, αναιρείται η απόφαση αν το δικαστήριο παραμόρφωσε το περιεχόμενο εγγράφου με το να δεχθεί πραγματικά γεγονότα προφανώς διαφορετικά από εκείνα που αναφέρονται στο έγγραφο αυτό. Παραμόρφωση υπάρχει όταν το δικαστήριο κάνει διαγνωστικό λάθος (εσφαλμένη ανάγνωση) και αποδίδει σε ορισμένο αποδεικτικό έγγραφο, με την έννοια των άρθρων 339 και 432 επ. του Κ.Πολ.Δ., περιεχόμενο διαφορετικό από το πραγματικό, όχι όμως, όταν, εκτιμώντας το έγγραφο ως αποδεικτικό μέσο, προβαίνει στην εκτίμηση του περιεχομένου του, δηλαδή σε αποδεικτική αξιολόγησή του, και αυτό γιατί δεν είναι εφικτή η εξακρίβωση της ιδιαίτερης αποδεικτικής σημασίας του εγγράφου, παρά μόνο με την εκτίμηση και των άλλων αποδεικτικών μέσων, που συνεκτιμήθηκαν με αυτό, η οποία, όμως, δεν υπόκειται στον έλεγχο του Αρείου Πάγου, σύμφωνα με το άρθρο 561 παρ. 1 του Κ.Πολ.Δ. Η παραμόρφωση πρέπει να είναι προφανής και το έγγραφο να προσκομίζεται για την απόδειξη ουσιώδους ισχυρισμού, ενώ το δικαστήριο πρέπει να μόρφωσε τη γνώμη του αποκλειστικά ή κατά κύριο λόγο από το περιεχόμενο του εγγράφου που παραμόρφωσε, σε διαφορετική δε περίπτωση ο ίδιος λόγος αναιρέσεως είναι απορριπτέος ως απαράδεκτος. Εξ άλλου, για να δημιουργηθεί ο λόγος αυτός αναιρέσεως του άρθρου 559 αριθ. 20 του Κ.Πολ.Δ., πρέπει να έχει γίνει επίκληση του εγγράφου αυτού στην κατ' έφεση δίκη, διαφορετικά ο λόγος είναι απαράδεκτος και απορριπτέος (Κ.Πολ.Δ. 562 παρ. 2). Αν έγινε ή όχι επίκληση του αποδεικτικού μέσου κρίνεται από τις προτάσεις του διαδίκου και όχι από το περιεχόμενο της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης. Για να είναι ορισμένος ο λόγος αυτός αναιρέσεως, πρέπει να αναφέρεται στο αναιρετήριο το ακριβές περιεχόμενο του εγγράφου, το οποίο, κατά τον αναιρεσεϊόντα, παραμορφώθηκε, το διαφορετικό από αυτό περιεχόμενο που δέχθηκε το δικαστήριο, καθώς και το επιζήμιο για τον αναιρεσεϊόντα συμπέρασμα, στο οποίο κατέληξε το δικαστήριο εξαιτίας της παραμορφώσεως σε σχέση με τη συνδρομή ή όχι ορισμένων κρίσιμων πραγματικών γεγονότων. Η παραμόρφωση πρέπει να ανάγεται σε σημείο του εγγράφου που αφορά το αποδεικτέο γεγονός. Ο αναιρεσεϊών έχει την υποχρέωση να προσκομίσει το έγγραφο, που φέρεται πως έχει παραμορφωθεί, για να εκτιμηθεί (άρθρ. 561 παρ. 2 Κ.Πολ.Δ) το περιεχόμενό του προς διαπίστωση της βασιμότητας του λόγου αναιρέσεως, άλλως ο λόγος αυτός είναι αβάσιμος ως αναπόδεικτος. Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως ο αναιρεσεϊών ισχυρίζεται, κατά πιστή αντιγραφή από το αναιρετήριο, τα εξής: Στην προκειμένη περίπτωση η προσβαλλομένη απόφαση δέχθηκε τα παρακάτω: "Ο ενάγων με την ένδικη αγωγή του ζητεί να του επιδικαστεί το ποσό των 80.000 ευρώ, ως πρόσθετη αποζημίωση κατ' άρθρον 931 Α.Κ., διότι η αναπηρία και η παραμόρφωση του αριστερού του ποδιού θα επηρεάσει αρνητικά το οικονομικό και όχι μόνο μέλλον. Ωστόσο από τις προσκομιζόμενες ιατρικές βεβαιώσεις δεν αποδεικνύεται ότι το ένδικο ατύχημα είχε ως συνέπεια την πρόκληση στον ενάγοντα κάποιου είδους αναπηρία ή παραμόρφωση και ως εκ τούτου δεν συντρέχουν οι όροι που θέτει η ανωτέρω διάταξη (931 Α.Κ.) ώστε να δικαιούνται ιδιαίτερης πρόσθετης αποζημίωσης. Ειδικότερα

όπως προκύπτει από το επισυναπτόμενο στο από 20-11-2013 πιστοποιητικό γνωμάτευσης - πιστοποίησης αναπηρίας υπ' αριθ. ...-1-2013 πιστοποιητικό νοσηλείας - ιατρική βεβαίωση του χειρουργού ορθοπεδικού ιατρού του ΠΑΓΝΗ Κ. Μ., αλλά και το ρηθέν υπ' αριθ. πρωτ. ...-9-2011 όμοιο του ιδίου ιατρού, καθώς και την υπ' αριθμ. πρωτ. ...-8-2011 του ιατρού Αγγειοχειρουργικής κλινικής ΠΑΓΝΗ Θ. Κ., επήλθε αποκατάσταση όλων των σχετιζόμενων, με τις αγγειακές κακώσεις που ο ενάγων υπέστη, επιπλοκών και οι ορθοπεδικές του κακώσεις αποκαταστάθηκαν, ενώ εξεσημασμένη παραμόρφωση και δυσφορία του μέλους πλην την πλαστικής δεν παρατηρείται, ούτε εξάλλου αναφέρεται σε αυτά κάποιου είδους αναπηρία του ενάγοντος συνεπεία των άνω σωματικών βλαβών που υπέστη από το ένδικο ατύχημα. Αντίθετο συμπέρασμα δεν μπορεί να συναχθεί από την από 20-11-2013 γνωστοποίηση αποτελέσματος αναπηρίας του ενάγοντος, σύμφωνα με την οποία αυτός κρίθηκε ανάπηρος με ποσοστό αναπηρίας 67% για το χρονικό διάστημα από 15-7-2012 έως 31-7-2014 από την πρωτοβάθμια υγειονομική επιτροπή του ΙΚΑ Ηρακλείου, αφού σύμφωνα με αυτήν διαπιστώθηκαν οι ακόλουθες παθήσεις: αγκύλωση δεξιού ώμου, χειρουργηθέν και πορωθέν κατάγμα αριστερού μηρού και αριστερής κνήμης χωρίς λειτουργικές παραμορφώσεις και εξαιρεθέν οστεοσάρκωμα δεξιού ώμου το έτος 2007. Από τα παραπάνω προκύπτει ότι ο ενάγων κρίθηκε ανάπηρος κατά ποσοστό 67% όχι για τις σωματικές βλάβες που υπέστη από το ένδικο ατύχημα, ήτοι τα κατάγματα του αριστερού μηρού και κνήμης, αφού γι' αυτά αναφέρεται ότι δεν υφίστανται λειτουργικές παραμορφώσεις, αλλά για άλλες σωματικές βλάβες, που αφορούν εξαιρεθέν οστεοσάρκωμα δεξιού ώμου το έτος 2007 και αγκύλωση δεξιού ώμου, ήτοι σωματικές βλάβες άσχετες με το ένδικο ατύχημα. Συνεπώς απορριπτέο τυγχάνει ως αβάσιμο το ως άνω αιτούμενο σχετικό κονδύλιο". Όμως, με την παραπάνω παραδοχή της, η προσβαλλόμενη υπέπεσε σε διαγνωστικό λάθος, αναγόμενο στην ανάγνωση του εγγράφου ("σφάλμα ανάγνωσης"), δεχόμενη ότι περιέχει περιστατικά διαφορετικά, από εκείνα που πράγματι περιλαμβάνει. Ειδικότερα το με αριθμό πρωτ. 20-11-2013 έγγραφο του ΙΚΑ περιέχει το επακριβές περιστατικό, ήτοι: "Στον ανωτέρω αναφερόμενο μετά από αξιολόγηση από την Πρωτοβάθμια Υγειονομική Επιτροπή του ΚΕ.ΠΑ. διαπιστώθηκαν οι παρακάτω παθήσεις κατά βαθμό και βαρύτητα: ΑΓΚΥΛΩΣΗ ΔΕΞΙΟΥ ΩΜΟΥ, ΧΕΙΡΟΥΡΓΗΘΕΝ ΚΑΙ ΠΟΡΩΘΕΝ ΚΑΤΑΓΜΑ ΑΡΙΣΤΕΡΟΥ ΜΗΡΟΥ ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ ΚΝΗΜΗΣ ΧΩΡΙΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΕΣ ΠΑΡΑΜΟΡΦΩΣΕΙΣ ΕΞΑΙΡΕΘΕΝ ΟΣΤΕΟΣΑΡΚΩΜΑ ΔΕΞΙΟΥ ΩΜΟΥ. Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι το συνολικό ποσοστό αναπηρίας του ανέρχεται σε 67% (αριθμ.) εξήντα επτά τοις εκατό (ολογράφως) κατά ιατρική πρόβλεψη, από 15/07/2012 έως 31/07/2014 ποσοστό 67% (αριθμ.) εξήντα επτά τοις εκατό (ολογράφως) οφείλεται στο ατύχημα της 20/5/2009". Όμως ο λόγος αυτός της αναιρέσεως είναι προεχόντως αβάσιμος ως αναπόδεικτος και πρέπει ν' απορριφθεί, σύμφωνα και με όσα στην αμέσως προηγούμενη νομική σκέψη αναφέρθηκαν, διότι δεν προσκομίζεται το από 20-11-2013 έγγραφο του ΙΚΑ, του οποίου το περιεχόμενο κατά τον αναιρεσείοντα φέρεται ότι παραμορφώθηκε από το Εφετείο. Περαιτέρω όμως και σε κάθε περίπτωση, από τις προεκτεθείσες επακριβώς παραδοχές της προσβαλλομένης αποφάσεως, προκύπτει ότι το Εφετείο δεν υπέπεσε σε διαγνωστικό λάθος, όσον αφορά το από 20-11-2013 έγγραφο, αλλά κατέληξε στο αποδεικτικό του πόρισμα, μετά από αξιολόγηση και των λοιπών αποδεικτικών μέσων, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι ρητά διαλαμβάνεται στις αιτιολογίες της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα δεκτά γενόμενα από εκείνη πραγματικά

περιστατικά, επιβεβαιώνονται και από το, ως άνω, έγγραφο, κρίση της όμως η οποία δεν οφείλεται σε εσφαλμένη ανάγνωση αυτού, αλλά στηρίζεται σε διαφορετική εκτίμηση του περιεχομένου αυτού. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω ο λόγος αυτός είναι αβάσιμος και πρέπει

ν'

απορριφθεί.

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 559 αριθ. 8 Κ.Πολ.Δ. ιδρύεται λόγος αναίρεσης, όταν το δικαστήριο της ουσίας παρά το νόμο έλαβε υπόψη πράγματα που δεν προτάθηκαν ή δεν έλαβε υπόψη πράγματα που προτάθηκαν και έχουν ουσιώδη επιρροή στην έκβαση της δίκης. Πράγματα, υπό την έννοια της πιο πάνω διάταξης, θεωρούνται οι ασκούντες ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης αυτοτελείς ισχυρισμοί των διαδίκων, που, υπό την προϋπόθεση της νόμιμης πρότασής τους, θεμελιώνουν ιστορικώς το αίτημα της αγωγής, ανταγωγής, ένστασης ή αντένστασης ουσιαστικού ή δικονομικού δικαιώματος, όχι δε και εκείνοι που συνεχονται με την ιστορική βάση της αγωγής και αποτελούν άρνηση αυτής, ούτε και εκείνοι που δεν έχουν αυτοτέλεια και αποτελούν επιχειρήματα των διαδίκων ή του δικαστηρίου νομικά ή πραγματικά, τα οποία αντλούνται από το νόμο ή από την εκτίμηση των αποδείξεων. Στην προκειμένη περίπτωση, με τον δεύτερο λόγο αναίρεσεως, αποδίδεται στην προσβαλλομένη απόφαση η πλημμέλεια από τον αριθμό 8 περίπτ. α' του άρθρ. 559 ΚΠολΔ και συγκεκριμένα ότι το Εφετείο με το να απορρίψει το αγωγικό κονδύλιο ποσού ύψους 80.000 ευρώ για αποζημίωση από τη διάταξη του άρθρου 931 ΑΚ, με την παραδοχή της προσβαλλομένης αποφάσεως κατά την οποία οι σωματικές βλάβες που υπέστη (ο αναιρεσείων) και κρίθηκε ανάπηρος κατά ποσοστό 67% είναι άσχετες με το ένδικο ατύχημα, παραβίασε τη διάταξη του αρ. 8 του άρθρ. 559 ΚΠολΔ, διότι τέτοιος ισχυρισμός δεν προτάθηκε ούτε ενώπιον του πρωτοβαθμίου, ούτε ενώπιον του δευτεροβαθμίου δικαστηρίου από τον μόνον παρόντα αντίδικό του, τρίτο αναιρεσίβλητο. Όμως η παραδοχή αυτή του Εφετείου κατά την οποία κατά πιστή μεταφορά, "Από τα παραπάνω προκύπτει ότι ο ενάγων κρίθηκε ανάπηρος κατά ποσοστό 67% όχι για τις σωματικές βλάβες που υπέστη από το ένδικο ατύχημα, ήτοι τα κατάγματα του αριστερού μηρού και κνήμης, αφού γι' αυτά ρητά αναφέρεται ότι δεν υφίστανται λειτουργικές παραμορφώσεις, αλλά για άλλες σωματικές βλάβες, που αφορούν εξαιρεθέν οστεοσάρκωμα δεξιού ώμου το έτος 2007 και αγκύλωση δεξιού ώμου, ήτοι σωματικές βλάβες άσχετες με το ένδικο ατύχημα, συνεπώς απορριπτέο τυγχάνει ως αβάσιμο το ως άνω αιτούμενο σχετικό κονδύλιο", δεν αποτελεί πράγμα υπό την προεκτεθείσα έννοια αλλά πραγματικά περιστατικά που το Δικαστήριο άντλησε από την εκτίμηση των αποδείξεων. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω ο δεύτερος λόγος αναίρεσεως είναι απαράδεκτος και πρέπει ν' απορριφθεί. Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί η ένδικη αίτηση αναίρεσεως, να διαταχθεί η εισαγωγή του καταβληθέντος παραβόλου στο δημόσιο ταμείο (άρθρο 495 παρ. 4 εδ. ε' ΚΠολΔ, όπως ισχύει και εφαρμόζεται στην παρούσα υπόθεση μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 1, άρθρο τρίτο του ν. 4335/2015 που ισχύει κατ' άρθρ. 1 άρθρο ένατο παρ. 2 και 4 αυτού, για τα κατατιθέμενα από την 1η-1-2016 ένδικα μέσα) και να καταδικασθεί ο αναιρεσείων ως ηττώμενος έναντι του παραστάντος τρίτου αναιρεσιβλήτου στην πληρωμή της δικαστικής του δαπάνης, ο οποίος κατέθεσε και προτάσεις (άρθρο 176, 183 Κ.Πολ.Δ).

ΓΙΑ

ΤΟΥΣ

ΛΟΓΟΥΣ

ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την από 12-5-2016 (αριθ. εκθ. καταθ. ...2016) αίτηση για αναίρεση της 47/2014

αποφάσεως του Μονομελούς Εφετείου Ανατολικής Κρήτης.
Διατάσσει την εισαγωγή του παραβόλου με αριθμούς διπλοτύπων ... (Δημοσίου) και ...
(ΤΑΧΔΙΚ) στο Δημόσιο Ταμείο.

Και

Καταδικάζει τον αναιρεσείοντα στα δικαστικά έξοδα του τρίτου αναιρεσιβλήτου, τα οποία
ορίζει στο ποσό των δύο χιλιάδων επτακοσίων (2.700) ευρώ.
ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 12 Ιανουαρίου 2018.
ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ στην Αθήνα σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 26
Ιανουαρίου 2018.

Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ